

Smisel – spolnost – pogovor

Smisel

Svatba v galilejski Kani

Tretji dan je bila svatba v galilejski Kani in Jezusova mati je bila tam. Na svatbo so bili povabljeni tudi Jezus in njegovi učenci. Ko je vino pošlo, je rekla Jezusu njegova mati: »Vina nimajo.« In Jezus ji je dejal: »Kaj imam s teboj, žena? Moja ura še ni prišla.« Njegova mati je rekla strežnikom: »Kar koli vam reče, storite.« Tam pa je stalo šest kamnitih vrčev za judovsko očiščevanje; držali so po dve ali tri mere. Jezus jim je rekel: »Napolnite vrče z vodo!« In napolnili so jih do vrha. Nato jim je rekel: »Zajemite zdaj in nesite starešini!« In nesli so mu. Ko je starešina pokusil vodo, ki je postala vino, in ni vedel, od kod je – strežniki, ki so zajeli vodo, pa so vedeli –, je poklical ženina in mu rekel: »Vsakdo postreže najprej z dobrim vinom, in ko se ljudje napijejo, s slabšim, ti pa si dobro vino prihranil do zdaj.« Tako je Jezus v galilejski Kani naredil prvo od znamenj in razodel svoje veličastvo in njegovi učenci so verovali vanj.

Potem je šel dol v Kafarnáum in z njim njegova mati, njegovi bratje in njegovi učenci; in tam so ostali nekaj dni. Jn 2,1-12

Čemu takšen čudež za začetek delovanja?

Kako to, da Jezus v Kani naredi iz vode toliko vina, ko so se ljudje že dodobra okrepčali. Evangelist Janez pravi celo, da potem ko se ljudje napijejo, običajno dobijo slabše vino. Jezus že pijanim doda še 500 do 600 litrov dobrega vina.

Še več, kako to, da Jezus kot prvi čudež, kot uvod v svoje delovanje naredi takšen čudež? Mar ne bi mogel izbrati kaj bolj pomenljivega oz. ali je hotel s tem, prav s takšnim čudežem sporočiti, kaj je njegova temeljna drža?

Če pomislim na Jezusovo temeljno držo do ljudi, kaj je temelj njegovega sporočila, bi lahko rekel, da ga povzema stavek: »*Prišel sem, da bi imeli življenje in ga imeli v obilju (Jn 10,10).*« Vse kar dela, dela zato, da bi imeli življenje.

Kaj pa je temelj tvojega življenja? Ob tem vprašanju sem pomislil na tole zgodbo: *Ostarelega profesorja so povabili, naj bi za skupino petnajstih direktorjev velikih podjetij spregovoril o učinkovitem načrtovanju časa. Na voljo pa so mu dali le eno uro. Profesor je pred njimi naredil tale poskus: Izpod mize je vzel več litrski lonec. Potem je vzel v roke nekaj velikih kamnov, velikih kot teniške žogice ter jih položil vanj. Ko je bil lonec poln do roba in vanj ni mogel dati nobenega več jih je vprašal: »Ali je lonec poln?« Vsi so odgovorili: »Da.« Počakal je nekaj trenutkov in jih še enkrat vprašal? »Zares?« Spet se je priklonil in izpod mize potegnil posodo, polno drobnih kamnov. Skrbno jih je potresel na debele kamne, narahlo potresel lonec, da so zdrsnili na dno. Ponovno jih je vprašal? Ali je poln? Sedaj so dojeli, zato so rekli: »Verjetno ne.« Potem je vzel pesek in ga nasul. Ponovil vprašanje. Vsi so odgovorili: »Ne.« Vanj je nazadnje nalil vodo. Na koncu poskusa jih je vprašal, če so razumeli sporočilo. Najpogumnejši je rekel: »To nam kaže, da tudi če mislimo, da je naš čas povsem zapolnjen, lahko dodamo še več nalog in več srečanj.« »Ne«, je rekel. »Če ne postavimo najprej velikih kamnov, in damo prej drobne, velikih ne bomo dali noter. Če damo prednost manjvrednim stvarim v življenju, potem pomembnih ne bomo mogli staviti vanj.«*

Za Jezusa bi lahko rekli, da je imel ves čas pred seboj troje:

1. Da je ljubljene božji Sin, ki se ga Oče veseli!
2. Da je njegovo življenje v tem, da izpolni Očetovo voljo.
3. Da je njegovo poslanstvo prinesti ljudem življenje, da bi ga imeli v obilju.

Kateri so veliki kamni tvojega življenja, tvoje družin oz. tvoje skupnosti? Če ostajamo na površju, v bežnih pogledih na stvari, če nas vodi lenobnost, iskanje užitka, ugajanje, pomembnost itd. najbrž

ne bomo mogli stopiti v globlji odnos ne s seboj, ne z bližnjim, ne z Bogom. Ostali bomo prazni in naše družine bodo daleč od podobe h kateri nas vabi Kristus.

Božja beseda nas vabi, da postavimo v življenje na prvo mesto tišino, v kateri je mogoče zaznavati stvari globlje, **premišljevanje**, ki nam pomaga stvari, ki so segle do srca, urejati, **pogovor**, ki nas povezuje z bližnjimi in **molitev**, ki vsemu daje trajno vrednost. **Jezusova prva učenka** Marija je besede ohranila, premišljevala in po njih živela.

- Kaj je tisto, kar ti seže do srca in te spreminja?
- Kaj je tisti drobni pesek, s katerim zapolniš življenje, da velikih kamnov nekako ne spraviš vanj?
- Kateri so tvoji/vajini kamni, na katerih gradita vajino življenje in vajin odnos?

Ko razmišljam o smislu, mi prihaja ma misel tudi tale zgodba: *»Neki menih sreča drugega in ga vpraša: »Zakaj je toliko takšnih, ki zapustijo meniško življenje? Zakaj? Drugi menih mu odgovori: »Meniško življenje je kakor pes, ki zasleduje zajca. Za zajcem teče in laja; ko veliko drugih psov sliši njegovo lajanje, se mu pridružijo in skupaj tečejo za zajcem. Toda po nekem času si vsi psi, ki tečejo, ne da bi videli zajca, pravijo: Kam pa gremo? Zakaj tečemo? Utrudijo se, izgubijo smisel in prenehajo teči drug za drugim. Samo psi, ki vidijo zajca, mu še naprej sledijo do konca, vse dokler ga ne ujamejo.« Sporočilo zgodbe: samo tisti, ki imajo svoje oči uprte na križanega Jezusa, vztrajajo do konca ...«*

Če se vrnem na prispodobo o zajcu kot odgovor na vprašanje, zakaj mnogi zapuščajo meniško življenje, je torej vprašanje gledanja proti cilju, ki je Kristus. Je ohranjanje v zavesti, da me je Bog poklical v posvečeno življenje. Le zazrt vanj lahko ohranjam smisel, da izpolnujem njegovo voljo in ne protestiram po svoje. Iz temelja, da me Bog ljubi iz jasnega smisla, da izpolnim Očetovo voljo, lahko

stopam v delovanje, ki je prinašati ljubezen svojim bližnjim, da bi po ljubezni spoznali tistega, ki ljubi mene in ljubi tudi nje – Boga.

- Kateri cilj zasledujeta?
- Kaj imata vedno pred očmi?
- Za kom ali čim tečeta?

Spolnost

Jezusova spremenitev

Tisti čas je Jezus vzel s seboj Petra, Janeza in Jakoba in šel na goro môlit. Medtem ko je molil, se je videz njegovega obličja spremenil in njegova oblačila so belo sijala. In glej, dva moža sta se pogovarjala z njim; bila sta Mojzes in Elija. Prikazala sta se v veličastvu in govorila o njegovem odhodu, ki ga bo dopolnil v Jeruzalemu. Petra in druga dva, ki sta bila z njim, pa je premagal spanec. Ko so se zdramili, so videli njegovo veličastvo in oba moža, ki sta stala ob njem. In ko sta odhajala od njega, je Peter rekel Jezusu: »Učenik, dobro je, da smo tukaj. Postavimo tri šotore: tebi enega, Mojzesu enega in Eliju enega.« Ni namreč vedel, kaj govori. Medtem ko je to govoril, pa se je narénil oblak in jih obsenčil, in ko so šli v oblak, jih je obšla groza. Iz oblaka se je zaslišal glas: »Ta je moj Sin, moj Izvoljenec, njega poslušajte!« In ko se je ta glas zaslišal, je bil Jezus sam. Oni pa so molčali in tiste dni niso nikomur povedali, kaj so videli. *Lk 9,28-36*

Učenci so videli Boga

Postni čas smo začeli z evangelijem o Jezusovih skušnjavah. Razmišljali smo, da nam kot vodilo skozi ta čas lahko služijo Jezusovi odgovori satanu. Spomnimo se jih še enkrat:

- ***Človek naj ne živi samo od kruha.***
- ***Gospoda, svojega Boga, môli in njemu samemu služi!***
- ***Ne preizkušaj Gospoda, svojega Boga!***

Ti odgovori nas vabijo, da se v postnem času še bolj živo zavemo, **da brez Boga ne moremo narediti nič dobrega**. On je tisti, ki nam daje pravo smer v življenje, pravo ravnotežje med našim prizadevanji za dobro in sprejemanjem svoje nemoči ter priznavanjem, da je Bog nad vsem.

Danes smo slišali, kako se je Jezus na gori spremenjenja **dal videti učencem kakor Bog**. To me je spomnilo na Jezusov šesti blagor, ki pravi: **Blagor čistim v srcu, kajti Boga bodo gledali**. Zakaj bi bilo pomembno biti sposoben videti Boga? Če pomislimo na postni čas, v katerega smo vstopili in na evangelij prve nedelje, lahko razumemo, da je pravzaprav naš resničen post odvisen od tega, **kako resno bomo vzeli Boga. Če je Bog le 'ne bodi ga treba'** se ne bomo trudili notranje se spreminjati in spreobračati. Potem smo sami sebi zadosti. **Če pa je Bog ljubeči oče**, ki nam, kakor izgubljenim sinovom in hčeram daje vse, da bi našli življenje in nas čaka na pragu, ko se izgubljam, **potem bomo zaradi Njega v življenju tudi kaj spremenili**.

Tako je najbrž Jezus hotel, da bi izbrani učenci videli njega v vsej lepoti, da bi lažje stopili na strmo pot spremenjenja. **Videli so Boga in verovali. Videli so in vztrajali. Videli so in se spreminjali. Očitno so bili toliko čisti v srcu, da so ga lahko videli. Kaj pa mi?** Če hočemo videti Boga, moramo imeti čisto srce! Kaj to pomeni? Pretekli petek je na to temo začel prvo postno pridigo v kapeli Redemptoris Mater papeški pridigar p. Raniero Cantalamessa. Spregovoril je o čistosti srca ([Prva postna pridiga: »Blagor čistim v srcu, kajti Boga bodo gledali« \(Mt 5,8\)](#)). Takole pravi: Glede čistosti srca *Evangelij vztraja pri dveh posebnih področjih, to je iskrenost namenov in čistost obnašanja. Nasprotje čistosti namenov je hinavščina, čistosti obnašanja pa zloraba spolnosti. Na moralnem področju se z besedo 'čistost' običajno označuje določeno obnašanje na področju spolnosti, v katerega je vtisnjeno spoštovanje Stvarnikove volje in spolnosti pripadajoči namen. Ne moremo drugače vstopiti v stik z Bogom, ki je duh, kakor s svojim duhom. Toda nered, oziroma še slabše iztirjenost na tem področju, zatemni razum ... Bog je luč in takšna oseba »sovraži luč«.*

Greh nečistosti ne da videti Božjega obličja, ali če ga že, ga čisto iznakazi. Ne kaže ga kot prijatelja, zaveznika in očeta, ampak kot nasprotnika in sovražnika. Mesen človek je poln poželenj, želi si blaga drugih, žene drugih. **V takem stanju je zanj Bog tisti, ki mu zapira pot** njegovim zlim željam, s tistim odločnim **»Ti moraš!«, »Ti ne**

smeš!« *Greh namreč prebudi v srcu človeka to tiho zamero proti Bogu do takšne mere, da če bi bilo odvisno od njega, bi hotel, da Bog ne bi več obstajal.*

Čistost srca je torej čistost pogleda na spolnost in čistost v prizadevanjih, da bi jo uresničevali po božjem načrtu. Čistost srca pa je tudi **čistost namena, to je v prakticiranju čistosti oziroma iskrenosti namenov nasprotni nečednosti hinavščine**. Cantalamessa se v svoje nagovoru čudi, *kako je greh hinavščine, ki ga je Jezus v evangelijih najbolj razgaljal, tako malo prisoten v naših rednih spraševanjih vesti*. Ker ni našel v nobenem od njih vprašanja: »Sem bil hinavski?«, ga je sam dodal zase in pravi, da je redkokdaj šel na naslednje vprašanje »nepoškodovan«.

Največji greh hinavščine je v tem, da človek skriva hinavščino pred sabo in pred drugimi. Človek, kot je napisal Paskal, ima dve življenji. Eno je tisto resnično življenje, drugo pa je tisto namišljeno, ki živi v mnenju o sebi ali drugih. Brez počitka delamo na tem, da bi olepšali in ohranili tisto namišljeno in pri tem zanemarjamo tisto resnično.

Mogoče je današnji evangelij postavljen na drugo postno nedeljo, skoraj na začetek posta prav zato, da bi se odpravili **na goro spremenjenja, da bi prišli do čistega srca, ki pomeni čistost pogledov in obnašanja ter čistost namenov**. Ustavimo se ob tem, ali nas naš pogled na spolnost, naše doživljanje, približuje Boga kot dobrega očeta, ali postaja prav **v luči našega pogleda Bog naš sovražnik**. Ustavimo se tudi ob čistosti naših namenov. Ali smo sami sebi in drugemu resnično to, kar smo, ali se pretvarjamo? **Hinavščina uničuje naše medsebojne odnose in nas oddaljuje od Boga.**

Čisto srce je pot do prave podobe o Bogu. Prava podoba Boga pa je temelj prenovljenih odnosov med nami. Odpravimo se na goro spremenjenja.

- Na katerih predstavah sta postavljala vajino zakonsko zvezo in spolnost?

- Kaj po tolikih letih odkrivata v vajinem odnosu?
- Kako bi danes opisala vajino intimno življenje?
- Kako vajina spolnost vpliva na vajino življenje? Ali lahko rečeta, da vaju dviga in vama daje življenje, ali zatemnjuje vajin pogled in duši vajine odnose?
- Kako in kam naprej?

Pogovor

Kdo je največji

Prišli so v Kafarnáum. Ko je bil v hiši, jih je vprašal: »O čem ste se menili med potjo?« Oni pa so molčali, kajti med potjo so razpravljali med seboj, kateri izmed njih je največji. Tedaj je sédel, poklical dvanajstere in jim rekel: »Če kdo hoče biti prvi, naj bo izmed vseh zadnji in vsem služabnik.« In vzel je otroka, ga postavil mednje, ga objel in jim rekel: »Kdor sprejme enega takih otrok v mojem imenu, mene sprejme; kdor pa mene sprejme, ne sprejme mene, temveč tistega, ki me je poslal.« Mr 9,33-37

Jezus prvič napove svojo smrt in vstajenje

In začel jih je učiti, da bo Sin človekov moral veliko pretrpeti, da ga bodo starešine, véliki duhovniki in pismouki zavrgli in umorili in da bo po treh dneh vstal. **O teh stvareh jim je odkrito govoril. In Peter ga je potegnil k sebi in ga začel grajati.** On pa se je obrnil, pogledal po učencih in pograjal Petra: »Poberi se! Za menoj, satan, ker ne misliš na to, kar je Božje, ampak na to, kar je človeško!« Tedaj je poklical k sebi množico skupaj z učenci in jim rekel: »Če hoče kdo hoditi za menoj, naj se odpove sebi in vzame svoj križ ter hodi za menoj. Kdor namreč hoče rešiti svoje življenje, ga bo izgubil; kdor pa izgubi svoje življenje zaradi mene in zaradi evangelija, ga bo rešil. Kaj namreč koristi človeku, če si ves svet pridobi, svoje življenje pa zapravi? Kaj bi človek lahko dal v zameno za svoje življenje? Kdor se sramuje mene in mojih besed pred tem prešuštnim in grešnim rodом, se ga bo tudi Sin človekov sramoval, ko bo s svetimi angeli prišel v veličastvu svojega Očeta.« Mr 8, 31-38

Pot v Emavs

In glej, prav tisti dan sta dva izmed njih potovala v vas, ki se imenuje Emavs in je šestdeset stadijev oddaljena od Jeruzalema. **Pogovarjala**

sta se o vsem tem, kar se je zgodilo. In medtem ko sta se pogovarjala in razpravljala, se jima je približal sam Jezus in hodil z njima. **Njune oči pa so bile zastrte, da ga nista spoznala.** Rekel jima je: »O kakšnih rečeh se pogovarjata med potjo?« Žalostna sta obstala in eden izmed njiju, ki mu je bilo ime Kleopa, mu je odgovoril: »Si ti edini tujec v Jeruzalemu, ki ne ve, kaj se je tam zgodilo te dni?« »Kaj neki?« je rekel. Dejala sta: »Kar se je zgodilo z Jezusom Nazarečanom, ki je bil prerok, mogočen v dejanju in besedi pred Bogom in vsem ljudstvom; kako so ga naši veliki duhovniki in poglavarji izročili v smrtno obsodbo in ga križali. Mi pa smo upali, da je on tisti, ki bo odkupil Izrael. Vrh vsega pa je danes že tretji dan, odkar se je to zgodilo. Vsi iz sebe smo tudi zaradi nekaterih žena iz naših vrst. Ko so bile zgodaj zjutraj pri grobu in niso našle njegovega telesa, so se vrnile in pripovedovale, da so imele celó videnje angelov, ki so dejali, da živi. Nekateri izmed naših so šli h grobu in so našli vse takó, kakor so pripovedovale žene, njega pa niso videli.« In on jima je rekel: »**O nespametna in počasna v srcu za verovanje vsega, kar so povedali preroki!** Mar ni bilo potrebno, da je Mesija to pretrpel in šel v svojo slavo?« Tedaj je začel z Mojzesom in vsemi preroki ter jima razlagal, kar je napisano o njem v vseh Pismih.

Medtem so se približali vasi, kamor so bili namenjeni. On pa se je delal, kakor da gre dalje. Silila sta ga in govorila: »Ostani z nama, kajti proti večeru gre in dan se je že nagnil.« In vstopil je, da bi ostal pri njiju. **Ko je sédel z njima za mizo, je vzel kruh, blagoslovil, ga razlomil in jima ga dal. Tedaj so se jima odprle oči in sta ga spoznala.** On pa je izginil izpred njiju. In rekla sta drug drugemu: »Ali ni najino srce gorelo v naju, ko nama je po poti govoril in odpiral Pisma?« **Še tisto uro sta vstala in se vrnila v Jeruzalem ter našla zbrane enajstere in tiste, ki so bili z njimi.** Govorili so, da je bil Gospod resnično obujen in se prikazal Simonu. **Tudi ona dva sta pripovedovala,** kaj se je zgodilo na poti in kako sta ga prepoznala po lomljenju kruha. Lk 24, 13-35

- Oni pa so molčali ... Kdaj in zakaj molčiš oz. molči drugi?
- O čem drugemu ne dovoliš spregovoriti oz. ti drugi ne dovoli?
- O čem se pogovarjaš oz. drugi začenja pogovor?
- Kaj tebi oz. drugemu zastira pogled?
- Koga vzameš zares?
- Kaj kot rezultat dobrih pogovorov sporočaš drugim?

URNIK DUHOVNIH VAJ	
PETEK	
18.30	VEČERJA
19.00	POMIVANJE IN NAMESTITEV
20.00	TEMA DUHOVNIH VAJ, ZA OTROKE VARSTVO
21.00/21.30	ODPRAVLJANJE SPAT
SOBOTA	
7.15	HVALNICE (kdor želi)
7.30	ZAJTRK
8.00	POMIVANJE, PROSTO
8.15	OTROCI V VARSTVO
8.30	TEMA DUHOVNIH VAJ, RAZMIŠLJANJE
12.15	Gremo k otrokom na molitev
12.30	KOSILO
13.00	POMIVANJE, PROSTO (počitek, sprehod, igra, pogovor,...)
15.00	OTROCI V VARSTVO (malica)
15.15	TEMA DUHOVNIH VAJ, RAZMIŠLJANJE
18.00	MAŠA
18.30	VEČERJA
19.00	POMIVANJE, PROSTO, ODPRAVLJANJE SPAT
21.00	POGOVOR IN DRUŽENJE, KO OTROCI ZASPIJO
NEDELJA	
7.15	HVALNICE (kdor želi)
7.30	ZAJTRK
8.00	POMIVANJE, PROSTO
8.15	OTROCI V VARSTVO
8.30	TEMA DUHOVNIH VAJ, RAZMIŠLJANJE
11.00	MAŠA
12.15	KOSILO